

guluje dekret z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 116).

Art. 44. 1. Tracą moc wszystkie dotychczasowe przepisy dotyczące zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów organów bezpieczeństwa publicznego.

2. W szczególności tracą moc:

- 1) dekret z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zasiłkach i pomocy dla żołnierzy Wojska Polskiego, żołnierzy i funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego, członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej — oraz ich rodzin (Dz. U. z 1948 r. Nr 21, poz. 139 i z 1950 r. Nr 6, poz. 46) — w zakresie zasiłków jednorazowych i zasiłków miesięcznych przysługujących funkcjonariuszom oraz członkom ich rodzin,
- 2) dekret z dnia 3 lutego 1947 r. o odszkodowaniu dla funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego, żołnie-

rzy Wojska Polskiego i członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej, którzy utracili zdolność do pracy w walce z wrogami Polski Demokratycznej, oraz dla osób pozostałych po poległych w tej walce (Dz. U. Nr 14, poz. 54) — w zakresie jednorazowej odprawy i zasiłków miesięcznych przysługujących funkcjonariuszom oraz członkom ich rodzin.

3. Jednakże dekrety wymienione w ust. 2 stosuje się nadal do praw do zasiłków i pomocy powstałych przed dniem 1 lipca 1954 r., lecz do tego dnia jeszcze nie ustalonych, jeżeli roszczenie o zasiłki zostanie zgłoszone w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego dekretu.

Art. 45. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1954 r.

Przewodniczący Rady Państwa: **A. Zawadzki**
Sekretarz Rady Państwa: **M. Rybicki**

185

DEKRET

z dnia 27 lipca 1955 r.

o zmianie dekretu o obowiązku współpracy w zakresie nauczania w szkolnictwie zawodowym.

Art. 1. Art. 7 dekretu z dnia 10 grudnia 1946 r. o obowiązku współpracy w zakresie nauczania w szkolnictwie zawodowym (Dz. U. z 1947 r. Nr 8, poz. 39 i z 1952 r. Nr 11, poz. 65) otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 lipca 1956 r.”

Art. 2. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: **A. Zawadzki**
Sekretarz Rady Państwa: **M. Rybicki**

186

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 lipca 1955 r.

w sprawie uposażenia pracowników służby muzealnej i konserwatorskiej.

Na podstawie art. 4 pkt 5, art. 5 oraz art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisom rozporządzenia podlegają pracownicy działalności podstawowej, zatrudnieni w służbie muzealnej i konserwatorskiej resortu kultury i sztuki, którzy przeszli przez komisyjne postępowanie weryfikacyjne stwierdzające, że odpowiadają wymaganiom ustalonym zarządzeniem Ministra Kultury i Sztuki, wydanym w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów.

2. Samodzielni pracownicy nauki zatrudnieni w muzeach nie podlegają przepisom niniejszego rozporządzenia i pobierają uposażenie według zasad określonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1954 r. w sprawie uposażenia pracowników nauki (Dz. U. Nr 42, poz. 187).

§ 2. Stawki miesięczne uposażenia zasadniczego dla pracowników wymienionych w § 1, zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin, ustala się, jak następuje (w złotych):

Lp.	Stanowisko	Stawki według kategorii placówki		
		I	II	III
1	Dyrektor	od 2.300 do 2.800	od 1.600 do 2.000	—
2	Zastępca dyrektora, sekretarz muzealny, kurator, starszy konserwator muzealny	od 1.800 do 2.100	—	—
3	Kustosz	od 1.450 do 1.850	od 1.300 do 1.650	od 1.100 do 1.300
4	Konserwator muzealny	od 1.450 do 1.850	od 1.300 do 1.650	—